

17.
DISPUTATIO JURIDICA

DE

ALIMENTIS,

Quam

SS. TRIADE ADJUVANTE,

P R A E S I D E

UIRO NOBILISSIMO, AMPLISSIMO,
CONSULTISSIMO & EXCELLENTISSIMO

DN. JOHANNE MELCHIORE CASSEI
J. U. D. ET IN INCLUTA ARGENTORATENSIVM

Universitate Institutionum Imperialium Professore Cele-
berrimo, Patrono, Praeceptore ac Promotore suo
aetatem devenerando,

Solemni disquisitioni subjicitur

CAROLUS LUDOVICUS MIEGIUS,

Argentoratensis,

Ad diem 14. Aprilis.

Horâ locoque consuetis.

ARGENTORATI,

Typis FRIDERICI SPOOR.

ANNO M. DC. LX.

SERENISSIMO AC POTEN-
TISSIMO
PRINCIPI ET DOMINO,
DOMINO
CAROLO
LVDOVICO

D. G. Comiti Palatino ad Rhenum, Sac: Rom:
Imp. Electori & Archi-Theſaurario,
Bavariae Duci, &c.

Domino ſuo Clementiſſimo.

Serenissime Princeps Elector, Domine
Clementissime:

*Vi conatum meorum in Juris Ci-
vilis studio primitias dedicarem,
non diu multumq; mihi fuit circum-
spiciendum. Cujus enim memoria
se mihi offerre poterat citius, quam
illius, pro cuius perpetua salute &
incolumitate, ut quotidie DEUM immortalem pre-
cibus meis invocem, ipsa me jubet pietas. Tanta
enim extitit, Serenissime Princeps Elector, Domine
Clementissime, jam inde a seculo ferè a Serenissimis
Antecessoribus, Avo & Parente Tuo, gloriosa me-
moriam Principibus in Pro-Avum, Avum & praci-
pue dilectissimum Parentem meum, Clementia &
Benignitas, ut caelo, unde omnia bona dimanant,
merito eam adscribere, proq; eà DEO immortalis,
eumq; imitantibus optimis Principibus gratias de-
voto*

voto animo agere debeamus. Quicquid autem ego, divino adjutus auxilio, in optimarum artium, hocq; Jurisprudencia studio industriam meam consequar, quacumq; ea nanciscuntur incrementa, id omne Serenitati Tuae seram acceptum, utq; iis S. T. humilimè inservire possim, maximo admittar opere. Sed memor me ad Principem scribere, calamum hinc sisto, cum laudibus Tuis cogitandis, nedum dignam commemoratione deprecandis tenuitas mea longè impar sit; Illa verò in omni genere ita emineant, ut etiam felicissima & eloquentissima seculi nostri ingenia possint fatigare. DEUS T. O. M. Te Serenissime Princeps, totius Imperii, Patriaq; bono divitissimè semperq; incolumem conservet. Dabam Argentina 6. Aprilis Ann. 1660.

Serenitatis Tuae Electoralis

devotissimè fidei

additissimus cliens.

Carolus Ludovicus Micgius

I. N. D. N. J. C.

DE ALIMENTIS.

THESIS I.

Cum verba prius nosse oporteat, quam res, *arg. l. i. ff. de l. & l. i. ff. de succ.* merito ab ipso Alimentorum vocabulo Disputationis nostrae initium facimus. Derivatur autem vox Alimentorum ab alendo; quod iis corpus humanum alatur, & vita sustentetur; Et accipitur vel generaliter & latè, vel specialiter & strictè. In generali significatione sub se comprehendit, quæcunque ad vitam humanam sustentationem sunt necessaria, puta cibaria, seu cibum & potum, vestes, stramentum seu lectum, habitationem, & quæ sunt ejus generis, imò & aquam, in iis scilicet locis, ubi aqua vendi solet, *l. i. l. 6. l. 14. §. fin. l. fin. ff. de alim. leg. l. 43. 44. 45. 234. §. 2. ff. de V. S. Weseemb. in parat. ad tit. ff. de agn. & al. lib. n. 4. Mynl. cent. 3. obs. 22. Pac. in Isagog. d. r. n. 1. Richter. part. 2. decis. 78. n. 23. f. 271. Jo. Petr. Surd. tr. de alim. tit. 4. q. 1. 2. 3. 4. & 7. Hahn. ad Weseemb. tit. de alim. leg. n. 1. Scip. Gent. libr. singul. de alim. ad orat. D. Marti cap. 2. & 28.* Strictè verò sumptum Alimentorum vocabulum ea solum denotat, quæ ad cibum quotidianum pertinent; Et eà significatione nec habitatio, nec vestis, nec alia ejusmodi continentur, *l. 21. ff. de alim. leg.* potus tamen non excluditur, *l. 19. §. 12. ff. de aur. arg. leg.*

II.

Alimenta in genere considerata, multis quoque aliis nominibus veniunt, veluti videtur, *l. fin. ff. de alim. leg. l. 43. & 44. de V. S. vitæ, l. 234. §. fin. eod. alimoniorum, l. 4. ff. de agnos. & al. lib. l. 73.*

A

§. i. ff.

§. 1. ff. de jur. dor. vel alimoniarum, cap. 2. in fin. de prebend. c. 70. caus. 12. q. 2. c. 22. c. 22. q. 4. necessarii, vel subsidii, vel sustentationis vitæ, l. 5. C. de patr. pot. cap. 11. dist. 31. ut & verbo nutriendi & educandi, l. fin. ff. de alim. leg. Corn. consil. 45. n. 4. Hahn. ad Wesl. loco supr. alleg. Iohan. Bapt. Pont. tr. de alim. c. 9. n. 20. 21. & 22. Strictè verò sumpta Alimenta Cibariorum & Diariorum nominè veniunt, l. Diarius 21. ff. de alim. leg.

III.

Post definitionem nominis sequitur definitio rei; Videntur autem commodissimè Alimenta ita describi posse, quòd sint omnes res ad victum quotidianum sive vitæ humanæ sustentationem & conservationem necessaria, certis quibusdam personis præstandæ. Et dividuntur in publicæ & privatarum. Publicæ sunt, quæ à publicis personis publicè præstantur, qualia olim fuere, quæ Numa Vestalibus de publico statuit, Liv. lib. 1. c. 20. ut & quæ Christiani Principes ex vectigalibus suis detracta sustentandis Ecclesiarum Ministris publicè addixere, quæ ipsa deinceps confirmavere Imperatores Valentinianus & Marcianus in J. 12. §. fin. C. de SS. Eccles. Plura alimentorum publicorum exempla vid. apud Gothofr. in not. ad d. l. 12. lit. f. Scip. Gent. de alim. c. 1. Privata sunt, quæ à personis privatis de privato cujusque patrimonio alicui constituuntur; Et sunt vel testamentaria vel legitima: illa ex hominis, hæc ex legis dispositione debentur. De his primo loco agendum.

In primis itaque parentes suos tenentur alere liberos, de jure Naturali, Gentium & Civili, Educatio enim Juris Naturalis esse dicitur, pr. Inst. de I. N. G. & C. l. 1. §. 3. ff. de I. & I. cap. Jus naturale. dist. 1. l. un. §. 5. vers. sicut. C. de rei uxor. ad. l. ult. §. 5. vers. cum enim. C. de bon. qua. lib. Et descendit hæc obligatio ex aequitate, charitateq; sanguinis, l. 5. §. 2. ff. de agn. & alend. lib. De Jure Gentium quoq; hanc obligationem procedere dubium non est, cum apud omnes gentes hoc receptum sit; de Jure Civili liberos à parentibus alendos esse, satis ostendunt l. 5. pr. & passim in SS.

seqq. ff. de agn. & al. lib. l. 3. & 4. C. de alend. lib. ac par. Imò cogi potest hoc jure pater officio judicis ad liberos pro modo facultatum alendos, l. 5. §. 7. & 10. ff. de agn. lib. l. fin. C. de al. lib. ut ita ratione instinctus liberorum educatio sit juris Naturalis, ratione necessitatis verò juris Civilis, vid. Hug. Grot. de l. B. ac P. lib. 2. cap. 7. n. 4.

V.

Et principaliter quidem pater liberos alere tenetur, cum uti dictum, cogi ad hoc possit officio Judicis; Tenetur autem statim à die partus, quamvis plures sint in contrarium moti, l. 9. C. de patr. por. & præcipue Scip. Gent. de secund. nupt. cap. 4. pag. 21. cum tamen loquatur solum de alimento lactis, quia post triennium infantes ablaetantur, 2. Mach. 7. Gothofr. in d. l. 9. verb. irimo. vid. Hahn. ad Wesf. rit. de agn. & al. lib. n. 4. Quòd si pater non sit, vel inhabilis sit ad alendum, puta ob egestatem, mater alere tenebitur, l. 5. §. 1. & 4. ff. de agn. lib. Auth. si pater. C. divorce. fact. apud quem lib. mor. vel educ. deb. cum obligatio alendi maximè ex charitate sanguinis oriatur, l. 5. §. 2. ff. de agn. lib.

VI.

Non solum autem primi, sed & secundi & ulterioris gradus liberales alendi sunt, l. ult. §. ipsum. C. de bon. qua lib. l. 5. §. 5. l. 8. ff. de agn. lib. Pacius in Isagog. ad rit. C. de al. lib. ac par. n. 1. quin & emancipati, l. 5. §. 1. ff. de agn. lib. & adoptivi, per l. onera. pen. ff. de Adopt. Surd. tr. de alim. r. 1. q. 2. n. 6. & qui per mulieres ex nobis veniunt, si aliunde alii non possunt, l. pen. ff. de agn. lib. Hugo Grot. de l. B. ac P. lib. 2. cap. 7. n. 4. in fin. Et naturales legitimi, Surd. d. tr. r. 1. q. 8. per eos. Et naturales tantum, Auth. licet. C. de nat. lib. vid. C. I. A. lib. 25. tit. 3. rh. 8.

VII.

Sed quid de spuriiis, adulterinis, incestuosis, & reliquis ex damnato coitu natis sentiendum? Et de iure quidem Civili certum est, alimenta illis non deberi, Auth. licet. C. de nat. lib. Auth. ex complexu C. de incest. & inut. nupt. Nov. 74. cap. ult. Nov. 89. cap. ult. cap. per venerabilem. extr. qui fil. sint legit. De iure verò Naturali

4.
naturali & Canonico alendi omnino sunt, cap. cum haberet. extra
de eo, qui dux. in matrim. quam poll. per adul. ibiq. comm. Canonice,
Rittershus. de different. iur. Civ. & Can. lib. 2. cap. 7. & in corpore.
Novell. part. 4. cap. 2. n. 21. & 27. & part. 7. cap. 8. n. 5. Hug. Grot.
de i. B. & P. lib. 2. cap. 7. n. 4. pag. m. 177. Gail. 2. observ. 28. num. 4.
cū iure naturali nulla inter legitimos & naturales sit differen-
tia, Nov. 89. cap. 9. v. sicut. & ne incestus quidem eo iure commit-
tatur. Et hæc ipsa sententia ex æquitate naturali & Canonica
profluens neglecto Iuris Civ. rigore in praxi quoque servatur, te-
ste Aretino in l. 1. col. 5. ff. sol. matr. Statutisque quorundam Prin-
cipum & Rerumpubl. confirmata est, imprimis Electoralis Pa-
latinatus Constitutione, part. 4. tit. 6. Don erbung derer / so von
gemeinen weibern / oder verdampfer vermischung geböhren / ibi,
doch soll ihnen auß natürlicher mitleidung vnterhaltung und nah-
rung gerecht werden / cui concordat Reformatio Norica, l. 9. tit.
34. ibi, Doch soll ihnen die Leibs Nahrung / damit sie erzogen wer-
den mögen / folgen und gerecht werden etc. quam ipsam sententiam
ided quoque amplecti non dubitamus, quia in casibus peccatum
& conscientiam concernentibus Iuris Canonici dispositio obti-
net: negare autem liberis alimenta, mortale peccatum est, per l.
4. ff. de regu. & al. lib.

VIII.

Filius quoque relegatus & bannitus à patre alendus est, arg.
l. 73. §. 1. ff. de iur. dot. Nov. 12. cap. 2. l. 8. & 10. ff. de cap. min. Lex
enim civilis non tollit jura naturalia, §. ult. Inst. de legiti. agnat.
iur. nec bannitus ea perdit, quæ sunt Iuris Gentium, l. 17. §. 1. ff.
de pæn. nisi tamen filius ided bannitus fuisset, quod contra pa-
triam venisset, juxta Surd. d. tr. de alim. r. 1. q. 3. n. 21. Filium item
orthodoxum pater hæreticus, Iudæus vel infidelis alere tenetur,
l. 19. §. 1. C. de hæret. cap. Iudæi. §. extr. de Iudæis, cap. 14. dist. 30.

IX.

Non solum autem filii jam nati alendi sunt, sed & in utero
existentes, cū in favorabilibus pro jam natis habeantur, l. 7. ff.
de stat. hom. licet sint posthumi; Eo enim quoque casu venter
pregnans alendus est ex hæreditate defuncti, l. 1. §. 15. & 19. ff. de
ventr.

venit. in possess. matr. licet mater sit dives, l. 5. pr. eod. Nec solentur
filiis carnalibus, sed & spiritualibus alimenta debentur, in substa-
dium scilicet si nec parentes, nec alios conjunctos consanguineos
habeant, referente Bald. in Aurb. nisi rogati. C. ad Sc. Trebell.

X.

Sicuti autem filii, ita & filiae alendae, & nobiles jam factae
dotandae sunt, cum alimentorum loco dos succedat, Surd. t. 1. g.
10. n. 9. & 19. & inservire debeat oneribus matrimonii, l. 20. C.
de jur. dot. l. 22. §. 8. ff. Sol. matr. l. Astutus 12. in pr. C. qui pot. in pign.
Hinc si pater inops sit, mater filiam dotare debet, arg. l. neg. ma-
ter. 14. C. de jur. dot. Talis autem dos praestari debet, quae non ex-
cedat quantitatem alimentorum, alias revocari potest, Surd. d. g.
10. n. 15. Avus quoque paternus nepoti alimenta subministrare
debet, l. pen. ff. de lib. agnos. arg. l. 201. ff. de V. S. & dotare neptem
ex filio, l. 19. ff. de rit. nupt. l. 6. de collat. l. 7. §. fin. & l. seq.
ff. de in rem vers. Quod & in proavo & avia paternâ locum habet,
ut & in avo materno, deficientibus ceteris, l. pen. ff. de agnos. &
alend. lib.

XI.

Quod de alimentis à parentibus liberis praestandis dictum
est, ad eò procedit, ut nec statuto contrarium disponi possit, jux-
ta Cynum, in l. sancimus. C. de Nupt. Hartm. Hartm. tit. 37. obs. 3.
n. 15. Gail. lib. 2. observ. 122. num. 14. & seqq. Quae enim Juris
Naturalis sunt, prohiberi aut tolli non possunt, §. II. Inst. de l. D.
G. & C. §. fin. Inst. de legic. agnat. tut. Nec consuetudine intro-
duci, cum rationem naturalem vincere nequeat, & omnis con-
suetudo irrationabilis nullarum sit virium, l. 2. C. qua sit long. con-
suet. Ampliè, Dn. D. Bicc. in Praeog. Aur. th. 45. Nec pacto effi-
ci, cum pactum contra Jus Naturale & bonos mores non valeat
l. 34. ff. de pact. l. 14. §. 1. ff. Sol. matrim. Nec voluntate Principis
in contrarium nitentis, cum non sit solutus dictamine naturalis
rationis. Vasq. lib. 1. illustr. controvers. cap. 26. n. 2. Cothmann.
Respons. 15. n. 28. vol. 4. Curt. lun. Consil. 170. n. 22. Mantie. de ta-
cit. & ambig. convent. lib. 23. tit. 1. n. 31. Nec denique Renuncia-
tione licet jurato à patre factâ, cap. 12. extr. de jurejur. Hartman.
d. obs.

d. obs. 3. m. 12. in sm. 13. 18. & seq. Gail. d. obs. 122. num. 14. cum Iuramentum non debeat esse iniquitatis vinculum, cap. 1. de iurejur. in 6. nec obligatorium sit contra bonos mores iuramentum, cap. non est obligatorium. de Reg. iur. in 6. cap. 3. vers. Ceterum. de elect. in 6. cap. 2. de reb. Eccles. non alien. in 6. cap. 18. extr. de iurejur.

XII.

Haecenus de alimentis, quæ liberis à parentibus debentur constante matrimonio; Sequitur ut videamus, soluto matrimonio apud quem & cuius impensis liberi educandi sint; Et hic quidem distinctè procedendum; Solvitur enim matrimonium vel morte vel divortio; Si divortio solutum fuerit matrimonium, arbitrio iudicis committendum est, utrum apud patrem, an verò apud matrem liberi educati debeant, *l. unic. C. divort. fact. apud quem lib. mor. vel educ. deb. l. 3. C. de alend. lib. ac par.* Novissimè verò Iustinianus constituit, ut divortio patris culpa facto, & matre ad secundas nuptias non transeunte, impensis patris apud matrem liberi alantur; sin autem mater causam divortio dederit, apud patrem alantur impensis matris, *Nov. 117. cap. 7. Auth. si pater. C. divort. fact. apud quem lib. mor. vel educ. deb. Pac. in 1 sagog. ad eund. tit. Scip. Gent. de secund. nups. c. 4. pag. 22. Besold. consil. 110. m. 202. & seqq.* Quod si bonà gratiâ matrimonium fuerit solutum, tunc ea parentum persona, quæ usufructum habet lucri nuptialis, ex eo liberos alere tenetur, *Nov. 98. cap. 2. §. 1.* Et hæc obtinent, si divortio matrimonium fuerit solutum; Si verò morte illa ipsa solutio contigerit, & mater ad secunda vota non tranferit, apud eam patris ex bonis liberi alentur, dum modò facultates paternæ alimentis sufficiant; Quòd si verò mater iterùm nupserit, liberi apud eam educandi non sunt, *l. 1. c. ub. pup. educ. deb.* Cujus rei ratio redditur in *l. lex qua. 22. C. de administrat. vid. Scip. Gent. d. cap. 4. pag. 21. & 22.*

XIII.

Non solum autem alimenta, sed & impensa in studia vel aliam quamlibet artem liberis à parentibus subministrandæ sunt *arg. l. 6. §. 5. ff. de Carbon. Edict. l. 5. §. 12. ff. de agn. & alend. lib. l. 3. §. 5.*

§. 5. & l. 4. ff. ubi pup. educ. deb. l. 12. §. 3. ff. de administr. tut. l. 2. C. de alim. pup. præst. l. 1. C. de infant. expos. l. Macedoniani. §. C. ad S. Cr. Macedon. Mynsing. cent. 3. obs. 12. Treutl. vol. 1. disp. 19. th. 13. lit. b. Welemb. in parat. ff. de collat. dor. n. 3. C. I. A. lib. 25. tit. 3. th. 8. pag. m. 132. prope fin. cum hæc impensa sit quodammodò res alienum, l. 50. ff. fam. hercisc. ibiq. Dd. Quod adedè verum, ut si pater sumptus filio denegaverit, ad honestam aliquam artem, studia in primis liberalia addiscenda, eidem quoque, licet senio confecto & inopiâ laboranti alimenta à filio non deberi communiter Dd. statuunt, secundum Iaf. in l. 132. n. 33. ff. de V. O. quod ipsam solenni olim lege sancitum fuisse testis est Plutarchus in vita Solon. fol. 6. quem citat Iaf. loco supr. alleg. Vid. Petr. Surd. rr. de alim. tit. 7. q. 14. n. 35. Scip. Gent. de bon. matern. cap. 12. pag. 61. & 62.

XIV.

Debentur autem illa ipsa impensa ita efficaciter, ut nec in collationem veniant, nisi constet patrem expendisse animo credendi, l. 50. ff. fam. hercisc. Hahn. ad Welemb. rit. fam. hercisc. n. 5. Treutl. vol. 1. disp. 19. th. 13. Welemb. in parat. ff. de collat. dor. n. 3. Amplif. Dn. D. Bicc. in Aur. sect. 3. thes. 139. n. 4. lit. y. vid. etiam Carpzov. I. F. p. 3. const. 11. def. 17. r. s. 19. & seqq. & Schneidevv. in §. quedam. 20. Inst. de act. n. 42. & seqq. Neque etiam negotiorum gestorum actione possint repeti, nisi de animo repetendi, vel per expressam protestationem, vel alio quovis modo certò constet, l. 15. C. de neg. gest. cum regulariter præsumptio sit, pietatis intuitu illas ipsas impensas esse præstitas, l. alimenta. 11. C. de neg. gest. Scip. Gent. de secund. nupt. cap. 4. pag. 21. & 22. ejusmodi autem impensa non repetantur, l. 32. §. 2. ff. de condiç. indeb. Dd. in l. 11. & 13. C. de neg. gest. l. 27. §. 1. l. 34. ff. eod. §. fin. Inst. de Oblig. qua ex quasi contractu nasc. excepto unico casu, l. 16. C. de Nupt.

XV.

Hactenus de parentibus naturalibus; nunc de vitrico & noverca agendum. Et vitricus quidem privignos alere non cogitur, per l. 15. C. de neg. gest. cum non sit loco parentis, arg. l. 3. C. de furs. & privigni non habeantur vitrico pro liberis absolute confide.

considerati, adeoque cesset paterna affectio regulariter; unde & in dubio animo repetendi sumptus factos præsumi dubium non est, quia regulariter, qui pro alio expendit, cum ex legis vel hominis dispositione ad id non tenetur, animo repetendi expendisse præsumitur, l. 34. ff. de neg. gest. nisi tamen impensa vel sint modica; vel servitia à privigno perceptorit; alioqui repetendi animus ex parte vitrici omnino præsumetur, & tenebitur privignus contrarium probare, de quo vid. Carpzov. l. Ep. 2. Conf. 10. def. 25. 26. & 27. & Carl. de conj. acq. n. 152. Quod de privigno dictum, in Novercâ quoque obtinet, ex paritate rationis, & facit, quòd nullum inter eos sit jus successionis, l. 3. C. comm. de success.

XVI.

Diximus de alendis liberis à parentibus, sequitur ut & mutuum liberorum officium perpendamus. Liberi igitur vicissim parentibus egenis alimenta suppeditare debent, l. 5. pr. & §. 2. ff. de agn. & alend. lib. l. ult. §. 5. C. de bon. que lib. l. 5. C. de par. pot. l. 1. & 2. C. de alend. lib. ac par. cap. 20. dist. 86. quod ipsum naturalis rationi consentaneum esse dicitur, in l. 5. §. 16. ff. de agn. & alim. lib. quæ docet, beneficienti mutua esse præstanda officia, arg. l. 25. §. 11. ff. de petit. her. Et eleganter hocce liberorum officium, exprimitur vulgari proverbio ἀντιπροσπονδία, Wesemb. in parat. ff. de agnos. & alend. lib. n. 4. Hug. Grot. de I. B. ac P. lib. 2. cap. 7. n. 5. similitudine desumptâ à ciconiâ, quæ fertur à liberis ali, teste Aristot. quem refert Gothofr. in not. ad l. 5. §. 1. ff. de agn. & alend. lib. l. 1. Unde apparet, obligationem alendi parentes æquè proficisci ab ipsâ naturâ, ac patris obligationem ad alendum liberos, per l. fin. §. 5. C. de bon. que lib.

XVII.

Hinc etiam ab emancipato filio pater consequi debet alimenta, l. 5. §. 1. ibiq. Dd. ff. de agn. & alend. lib. arg. l. 10. ff. de cap. min. licet impubere, l. 5. §. 13. ff. de agn. lib. qui si recuset, in patriam potestatem revocatur, l. unic. C. de ingratis lib. Petr. Surd. 17. de alim. r. 8. privileg. 65. n. 5. quæ & patri incestuoso de Jure quoque Civili alimenta præstanda, Nov. 12. cap. 2. Hahn. ad Wesemb. tit. de

rir. de agn. & alend. lib. n. 4. pag. m. 277. & bannito l. 73. §. 1. ff. de iur. dor. facit, quod filio semper honesta & sancta videri debeat persona patris, l. 9. ff. de obseq. par. & patr. prest. nisi tamen contra patriam quid fuerit molitus, & ob id bannitus: cum patria plus debeamus, quam parentibus, l. 35. ff. de Relig. & sumpt. fun. l. pen. ff. de postul. l. 2. ff. de f. & l. l. 1. §. 15. de ventr. in poss. iur. l. 14. pr. ad Sc. Trebell. l. 19. §. 7. in fin. ff. de captiv. & postlim. rev. l. 14. §. 4. de mun. & hon. Imò quoque eo casu ne quidem recto impudè patrem filius excipere potest, mitius tamen punitur, l. 2. ff. de Receptat. Gothofr. in not. ad Nov. 12. cap. 2. lit. b.

XVIII.

Similiter debentur alimenta patri, qui fideicommissum filio sub conditione relictum, dolo malo dissipans, rescripto Imperatoris omne ejusdem fideicommissi emolumentum amisit. Eo enim casu nihilominus propter reverentiam paternam alimenta etiam filio ex reditu vel fructibus ejus fideicommissi præstanda sunt, l. Imperator. §. 10. in fin. ff. ad Sc. Trebell. Scip. Gent. de bon. mat. cap. 12. pag. 61. in pr.

XIX.

Mortuo parente heredes ejus liberos tenentur alere, & eò contrà mortuo filio heredes ejus patrem alere debent, arg. l. 5. §. 17. ff. de agn. & alend. lib. in casu scilicet summæ egestatis, d. l. 5. Summa autem egestas est, quando quis non habet de proprio, nec potest vivere ex industria, & non extat persona, quæ de jure compelli possit ad præstandum alimenta, Surd. r. 1. q. 54. n. 16. Sic & filius de bonis confiscatis alere tenetur liberos condemnati, arg. l. 2. C. ad L. tul. de vi publ. l. 5. §. 17. ff. de agn. & alend. lib. Non tamen procedit hoc ipsum in filiis condemnati ex crimine læsæ Majestatis, per l. quisquis. §. C. ad L. tul. Majest. c. 22. caus. 6. q. 1. Et hæreseos, cap. vergentis. 10. extr. de hæret. nec etiam in filiis natis post condemnationem, vel commissum crimen, Surd. r. 1. q. 35. n. 37.

XX.

Frater quoque, vel soror pauper tam uterini, quam confanguinei à fratre, vel sorore divite alimenta capere debent, l. 4. ff. ab imp.

pup. educ. deb. l. 13. §. ult. ff. de administr. tut. l. 1. §. 2. ff. de tut. & rat. distrab. C. l. A. lib. 25. tit. 3. rh. 10. Et frater sororem germanam vel consanguineam dotare tenetur, uterinam alere tantum non dotare, *per l. 12. §. 3. ff. de administr. tut.* Quin & patruus fratris filio aliunde non habenti alimenta subministrare debet. *arg. Nov. 118. cap. 3. ubi dicitur, in successione filium fratris patris locum ingredi; adeoque sicuti frater, ita & fratris filius alendus erit. Pari modo nepos patrum, avunculom & amitam egenos sustentare debet. fac. cap. 1. de cohabit. Cleric.*

XXI.

Post parentes & liberos, eorumque successores, ut & ceteros consanguineos, sequitur maritus, qui uxori suae alimenta subministrare tenetur, *l. pen. ff. ut in possess. legat. l. 20. §. 2. ff. fam. hercisc. l. 21. §. 1. de donat. int. vir. & uxor. l. 22. §. 8. solut. matrim. Treutler. vol. 1. disp. 10. rh. 3. lit. E. & vol. 2. disp. 6. rh. 7. lit. K. in fin. praesertim si dotem receperit, cum ea servire debeat oneribus matrimonii, l. 20. C. de jur. dot. d. l. 22. §. 8. sol. matrim. l. Afiduis in pr. C. qui pot. in pign. unde & oneroso titulo habere dicitur, in l. 19. ff. de O. & A. Interdum tamen uxori etiam sine dote ductae alimenta sunt praestanda, *arg. l. 28. ff. de relig. & sumpt. fun. dummodò in obsequio mariti sit, vel culpam mariti obsequium praestare nequeat, veluti si ob nimiam mariti saevitiam & malam tractationem aufugerit, secesserit, & separationem thori petierit, cap. ex transmissa. 8. & cap. litera. 13. ibique Panormit. & alii Canonistae ex. de restitut. spol.**

XXII.

Non solum autem uxorem sanam alere, sed & infirmam, atque agrotam curare, & medicamentis, aliisque ad recuperandam sanitatem necessariis eidem succurrere maritus tenetur, *l. 22. §. 8. ff. sol. matrim. idque non de dote, sed de proprio, ita ut repetere nequeat, per l. 13. C. de neg. gest. Chall. in Consu. Burg. rub. 4. §. 9. verb. Et fait: funeraux. n. 1. 2. 3. & 4. Quod si non fecerit maritus, successione uxoris indignus judicatur, cum per negligentiam & culpam ejus mortua praesumatur, *l. 3. ff. de his que ut indign. Rauchb. p. 2. q. 26. n. 26.**

XXIII.

13.
XXIII.

Hæc de alimentis uxori præstandis constante matrimonio; quod si morte mariti matrimonium fuerit solutum, vidua aliunde non habens ab hæredibus ejus intra annum luctus, & post illum quoque, si ad secundas nuptias non transeat, alenda est, cum in eodem matrimonio manere videatur, *arg. t. ult. c. de bon. mar. vid. Scip. Gent. de secund. nupt. cap. 5.* nisi tamen post annum luctus dotem habeat, vel in morâ eam petendi fuerit: eo enim casu hæredes alere eam non tenentur, *Surd. t. 1. q. 45. n. 1. & 2.* sed si nec dotem, nec aliunde habeat, unde se alat, *id. d. q. num. 11.* tunc enim quarta vel virilis portio bonorum mariti ei debetur, ut exinde alimenta percipiat, *Auth. præterea. c. unde vir. & ux. Nov. 53. cap. 6. Nov. 117. cap. 5.* quæ propterea testamento auferri nequit, *Ludvvel. rr. de ultim. volunt. p. 1. c. 4. pag. 84.*

XXIV.

È contrâ quoque marito egeno ex fructibus dotis ab uxore præstanda sunt alimenta, *l. 29. c. de jur. dot. l. 73. §. 1. ff. de jur. dot. Dd. in l. 24. ff. sol. matrim.* quòd si non extet dos, vel fructus non sufficiant, de paraphernalibus, vel aliis bonis ab uxore alendus erit, *arg. l. 1. & Auth. seq. c. und. vir. & ux. Nov. 53. cap. 6. l. 22. §. 7. vers. quid enim. ff. sol. matrim. Treutl. vol. 2. disp. 6. th. 7. lit. k.* Nec solum constante matrimonio ab uxore, sed & per mortem soluto eo ab hæredibus uxoris maritus alendus est, ex natura correctivorum; & propter reverentiam matrimonii benè transacti, neve in opprobrium uxoris defunctæ mendicare cogatur.

XXV.

Socer quoque nurui alimenta præstare debet, *arg. l. 5. §. 12. ff. de agn. & alend. lib. 1. 20. §. 2. ff. fam. herisc. c. 15. caus. 35. q. 2.* Et vicissim nurus socero, *arg. l. 15. in fin. & l. 16. ff. sol. matrim. d. c. 15.* Sic & gener focerum & focerum alere, & ab his vicissim ali debet, *Surd. t. 1. q. 39. n. 16.*

XXVI.

Hactenus de personis, quibus recto quodam cognationis vel conjunctionis vinculo alimenta debentur; Sequuntur persone

sonæ quardam, quibus ob alias rationes alimenta lege sunt præstanda. Et primo quidem loco patroni egentēs, eorumque parentes & liberi à libertis alenduntur, *l. 5. §. 18. & seqq. l. ult. ff. de agnosc. & alend. lib. l. 41. ff. l. 1. C. de oper. libert.* Hahn. ad Wesemb. tit. de agnosc. & alend. lib. n. 4. pag. 277. Pac. in *Hagotic. eod. tit. n. 5.* propter arctissimum illud vinculum scil. quod inter patronum & clientem intercedit, de quo Rosin. *l. 1. antiq. Rom. c. 16.* Quòd si alimenta patrono libertus denegat, cum præstare illa posset, in servitutem revocatur, *l. 6. §. 1. ff. de agnosc. & alend. lib. c. 62. caus. 12. q. 2. l. 2. C. de libert. & eor. lib.* Econtrario quoque liberto pauperi à patrono alimenta sunt præstanda, *l. 18. ff. de oper. libert.* quod si recuset patronus, perdit jus patronatus, *l. 6. pr. ff. de agnosc. & alend. lib. l. 5. §. 1. ff. de jur. patron. l. 33. ff. de bon. libert.*

XXVII.

Donatarius quoque donatorem egenum alere tenetur, non quidem necessitate præcisâ, sed causativâ, quia aliàs donatio revocari potest, juxta communem Dd. opinionem, per *l. fin. C. de revoc. donat.* quam tamen, & forsan rectius refutat Ludsvell. *disp. Instit. 6. th. 10. lit. d.*

XXVIII.

Sic & Dominus feudi à Vasallo alendus est, *arg. 2. feud. 6. de forma fidelit. Rittershus. in partit. feud. lib. 2. c. 1. n. 40.* Ioh. Garsia *tr. de expens. & meliorat. c. 12. n. 72. & 76. ubi etiâ in silium domini mortui extendit.* de re ditibus sc. feudi, non de propriis Vasalli bonis; Si tamen vasallus sit egens, ne quidem de re ditibus Dominum feudi alere tenebitur, cum amor incipiat à se ipso, *arg. l. 6. C. de servit. & aquâ.* Et vicissim vasallo pauperi Dominus feudi alimentaministrare debet, per *d. tit. 6. lib. 2. feud.* vid. *Surd. t. 1. q. 56. n. 1. 2. 3. & 4.* quod & procedit in eo, qui inhabilis factus est ad servendum, si feudum sit pingue, & ipse non habeat aliunde, *l. Feud. 6. §. fin.* si sc. ex defectu naturali, non delicto vasalli inhabilitas proveniat, per *d. raxr. sicuti & Prelatus sine culpâ depositus de fructibus beneficii alere debet, cap. 1. & 2. r. extr. de Cler. error. vel debilit.* Quæ omnia locum habent, nisi pactum in Investitura

vestitura appositum aliud disponat. Hartm. tit. 54. obs. 33. Quod autem de alimentis Vasallo præstandis dictum est, eo ulque extenditur, ut & in casu extremæ necessitatis invito Domino feudum Vasallus alienare possit, juxta Myning. cent. 6. obs. 30. in fin. Rittershul. in partit. feud. lib. 2. c. 3. n. 6. & c. 5. n. 81.

XXXIX.

Porro Primogenitus in Electoratu, Principatu vel Ducatu succedens reliquis fratribus alimenta, quæ ad decoram eorum sustentationem, & vitam pro conditione Principis degendam sufficiant, suppeditare debet, Surd. de alim. l. 9. 27. n. 1. vid. Speidel. in notab. voce abgsfundene Særen.

XXX.

Similiter subditi Dominum in necessitate constitutum alere tenentur. Si enim pro defensione rerum seu status collectam à subditis Dominus exigere possit, quanto magis ad sustentationem ipsius Domini obligabuntur; Bald. in l. neminem C. de SS. Eccles. Item Ecclesia patronum summâ egestate laborantem, cap. 25. extr. de jur. patron. can. 7. caus. 10. q. 2. Gutier. de tur. p. 3. c. 20. n. 18. ut latè deducit Finckelthaus. de jur. Patron. Eccles. c. 1. & seqq. juxta communem versiculum,

Patrôno debetur honor, onus, utilitasque
Præsentet, præsit, defendat, alatur egenus.

Quod si universitas aliqua Ecclesie patrona sit, non universitas, sed soli universitatis Rectores ab eâ alendi veniunt, Surd. l. 1. q. 54. n. ult.

XXXI.

Et vicissim populo egeno alimenta præstanda à Principe, Republicâ, Civitate vel Rectoribus, arg. l. 1. C. de Episcop. aud. l. Civitatibus. 122. in fin. pr. ff. de leg. 1. Ad evitandam autem ejusmodi paupertatem plurima à Magistratibus circa annonam laudabiliter sancita sunt; Hinc pœna Legis Juliae de Annonâ statuta adversus eos, qui fecerint, quod annona carior fiat, l. 2. pr. ff. ad L. Jul. de annonâ. Hinc monopolia vetita, l. unic. C. de Monopol. Hinc & præfecti annonæ olim fuere constituti, & speciales Episcopi panis & cæteris rebus venalibus ad quotidianum victum servien-

servientibus propositi, l. 18. §. 7. ff. de mun. & bon. quos Galli Commissaires des vivres appellant, Gothofr. in nor. ad l. 2. in pr. ff. ad l. Jul. de annonâ, lit. a. quæ ipsa cura olim ipsis quoque præfectis urbi incubuit, ut scilicet iusto pretio caro & annona vendatur, & ita alimentis populus frui possit, l. 1. §. 11. ff. de offic. præf. urb. Et Episcopis seu Ministris Verbi injungitur, l. 1. C. de Episcop. aud. Non solum autem præsentem, sed & futuram populi necessitatem respicere solent optimi Principes & Respublica; Ideoque horrea publica victualibus munita habent, ex quibus populum in casu necessitatis sustentent.

XXXII.

Milites porro à Republica alendi sunt, l. Milites 21. in fin. C. de Locat. arg. cap. 16. extr. de præscript. Ratio redditur, in c. milita- re. 5. caus. 23. q. 1. Et Advocato provinciam exeuntia alimenta de- bentur, ut & iudici, quem quis conducit ad locum aliquem, & delegato ad alium locum se transferenti, arg. l. 10. §. 9. ff. Mandati.

XXXIII.

Magistri quoque & Præceptores pauperes à discipulis alii debent, arg. l. 2. §. 47. vers. Ergò Sabino. ff. de Orig. tur. cap. 4. extr. de Magistr. l. 27. ff. de donat. l. 12. §. 3. ff. de admin. tur. l. 1. ibi, suos filios C. de excusat. Artific. Et alumnus dives alere tenetur nutritorem & nutricem, arg. l. 5. §. 13. ff. de agn. & alend. lib. obligatur enim ad id obligatione Antidorali, quæ alendi necessitatem pro- ducit, Surd. r. 1. q. 52. n. 1. & 2. in fin.

XXXIV.

Equus depositus à quonam alendus sit, quæritur? Et re- spondetur, à deponente, non depositario alendum, arg. l. 12. in pr. ff. de pos. Idem est, si equum, vel aliud aliquod animal pignori quis cepisset, Dominus enim illud alere tenetur, l. 29. §. 7. ff. ad L. Aquil. Conducens autem operarium non tenetur ei præstare al- imenta, nisi consuetudine aliud observetur, nisi etiam ex merâ liberalitate operas quis promiserit; Tunc enim naturali ratione alimentorum expensas præstare is debet, ad quem usus hominis pertinet, l. 18. §. 2. ff. Commod. Usufructuarius quoque alimenta à lege

De lege debita præstare tenetur, *arg. l. 50. in fin. ff. ad Sct. Trebell. l. fin. §. 4. vers. Hoc procul dubio C. de bon. qua lib.*

XXXV.

De Infantibus expositis videamus, cujusnam sumptibus illi ipsi alendi sint; Et quidem infantes à tertio patre ignorante vel invito expositos, quod attinet, eos si repetere velit pater, impensas in alimentationem & instructionem eorum factas, restituere cogitur, *l. 1. C. de infanc. expos.* Quod si ipse pater, filium exposuerit, alimenta ab eo non repetentur, unico tamen casu excepto, si scilicet pater impediatur aut prohibeatur, ne filia exposita nubat filio susceptoris, *l. parrem. 16. C. de nupr.* Quod ad infantes expositos, quorum parentes ignorantur, quos Galli vocant *Enfans trouvez*, illi in publicis hospitalibus, seu *Brephotrophiis*, quorum fit mentio in *Rubr. C. de Episc. & Cler. l. 19. & 22. in pr. C. de SS. Eccles. aluntur*; cujusmodi loca plurima Lutetia constituta sunt, teste *Goethofr. in not. ad Rubr. C. de Episc. & Cler. lit. q.* Quod si talia non extent, solent communitates locorum eos, nutricibus publicâ impensâ nutriendos dare, *Surd. t. 1. q. 81. n. 2.*

XXXVI.

Et in genere pauperes omnes alendi sunt. *cap. 8. distinct. 47. cap. 2. dist. 42. cap. 1. dist. 82. cap. 14. distinct. 86. Esai. 58. Luc. 6. & 12. Matth. 25. Ioan. 1. Deut. 15.* non solum à privatis, sed & à Principibus, seu Magistratibus. In eum finem *Ptochotrophia*, *Xenodochia* & *orphantrophia* constituta sunt, *Clementin. quia coningit de Religios. domib.* quorum itidem fit mentio in *Rubr. C. de Episc. & Cler. l. 19. & 22. in pr. C. de SS. Eccles. l. 32. l. 49. §. 3. C. de Episc. & Cler. vid. Pac. in Isagogic. in C. eod. tit. n. 19.*

XXXVII.

Tutores quoque pupillis alimenta subministrare tenentur, *l. 3. & passim. t. 1. ff. ubi pup. educ. deb. & de alim. ei prest. t. 1. C. de alim. pup. prest. l. 6. §. 5. ff. de Carbon. edict. ut & impensas in studia vel aliam quamlibet artem, d. l. 6. §. 5. de Carbon. edict. l. 4. ff. ubi pup. educ. deb. l. 3. §. 5. eod. l. 12. §. 3. ff. de administr. & peric. tut. l. 2. C. de alim. pup. pr. art. Welsemb. in parat. ff. ubi pup. educ. deb. n. 3.*

Præstanda autem sunt pupillo alimenta ad modum à prætore definitum, l. 2. §. 1. l. 3. §. 1. & 4. ff. ubi pup. educ. deb. ita ut semper aliquid ex reditu super sit, si patrimonium sit amplum. Ideoque non pro cumulo patrimonii alimenta præstabit, sed quantum exhibitioni frugaliter sufficit, cum aliàs diminuto patrimonio ipsa quoque alimenta minuerentur, d. l. 3. Gutierrez. de tut. p. 3. c. 12. n. 7. Nec solum ipsum pupillum, sed & matrem pupilli egenam alere debet, l. 5. §. 1. ff. de administr. tut. l. 1. §. præterea. ff. de tut. & rat. distrab. & sororem, cui etiam mercedes magistrorum exsolvere potest, l. 4. ff. ubi pup. ed. deb. Quod si tutor alere pupillum negligat, & copiam sui, ut pupillo alimenta decernantur, non faciat, pupillus quidem in possessionem bonorum eius mittetur, ipse vero tutor ut suspectus removebitur, §. 9. inst. de susp. tut. vel cur. l. fin. ff. ubi pup. educ. deb. l. 3. §. 14. ff. de susp. tut. Sin autem per mendacium alimenta decerni posse neget, corporaliter punietur, §. 10. inst. & l. 3. §. 15. ff. de susp. tut.

XXXVIII.

Tutor non est alendus de bonis pupilli; arg. §. 6. inst. de Excus. tut. l. 33. §. fin. ff. de administr. tut. nisi hic sit illustris persona, per tradita Gutierrez. de tut. & cur. p. 3. c. 2. n. 9. potest tamen ei salarium ex certa causa à iudice constitui, d. l. 33. §. fin. ut & à tutoribus, l. 1. §. 6. ff. de tut. & rat. distrab. nisi tamen male administrat; Eo enim casu nec alimenta nec salarium habere debet, arg. l. 11. C. de annon. & tribut.

XXXIX.

Hactenus in Thefi vidimus, quibus lege debeantur alimenta; Nunc de ætate dispiciamus, quibus e contrario & quibus ex causis alimenta denegari queant. Et primò in genere notandum, liberis ex iisdem causis alimenta non esse præstanda, ex quibus exheredari possunt, gl. in l. §. 11. in verb. deculerat. ff. de agnos. & alend. lib. cum sint pro mortuis exheredati, Geil. lib. 2. obs. 122. n. 18. In specie autem non debentur alimenta filio contra patriam venienti, adeoque hosti patriæ, Surd. tr. de alim. vir. 7. q. 3. & hæretico, cum ob hæresin quoque exheredari possit, Nov. 115. c. 3. facti 119. in pp. C. de hæretic. & invito patre extra domum patris habitanti.

tanti, gloss. in cap. significasti. exr. de divor. Item filio aliunde
 habenti exartificio scil. honesto, l. 5. §. 7. ff. de agn. & alend. lib.
 Flahn. ad Wesemb. d. tit. n. 4. pag. 277. in fin. Et filie in corpus
 suam peccantis & luxuriosè viventi, per dicit. Nov. 115. cap. 3. Libe-
 ris item cum inhonestà & indignà aliquà personà matrimonium
 contrahentibus; Surd. tit. 6. q. 6. n. 17. Pater quoque in summa e-
 gestate constitutus liberos alere non tenetur, l. pen. ff. de agnos. &
 alend. lib. cum ordinata charitas incipiat à se ipso, per l. prafes. C.
 de servit. & aq. Idem obtinet, si bona adventitia pater liberis re-
 stituerit; Richter. p. 1. decis. 18. n. 7. fol. 200. Sic & matri natura-
 lis obligatio lactandi filium à iure Civili nonnunquam remitti-
 tur, Ioann. Bapt. Pontan. tr. de alim. cap. 8. n. 2. si aut infirmita-
 te, aut nobilitate & conditione, aut patrie consuetudine impè-
 diatur, quibus casibus onus alendi ad patrem revertitur, cum de-
 bitur, quibus casibus onus alendi ad patrem revertitur, cum de-
 bitur matris in lactando filium sit personale; Quòd si absq; iu-
 sta causà lactare recuset, alii nutrici filius expensis matris lactan-
 dus dabitur; Surd. tit. 7. q. 13. n. 13.

XL.

Filius eidem parentem alere non tenetur, ex iisdem causis,
 ex quibus eum exheredare potest; quæ recensentur in Nov. 115. c. 4.
 Idem iuris est, si pater contra patriam pugnaverit, d. Nov. 115. c. 3.
 §. 3. ibi, quæ non sunt adversus Principem vel Remp. vel læsæ Majesta-
 tis reus sit, Gothoff. in nor. ad Nov. 12. cap. 2. lit. p. vel ipse dives
 sit, per l. 5. §. 7. ff. de agn. & alend. lib. vel inopià labore filius, per
 l. 6. C. de servit. Quæ omnia in matre quoque obtinent; Surd. tit.
 7. q. 14. n. ult.

XLI.

Uxor porro sine causà à marito secedens non est alenda.
 l. consensu 8. §. 4. C. de Repud. ut nec uxor adulterium committens,
 arg. cap. 9. exr. de sponsal. cap. 4. §. 5. & 8. de divor. & hæretica, Surd.
 tit. 7. q. 21. Sic nec maritus adulter ab uxore alendus est, arg. l. 10.
 §. 1. ff. sol. matr.

XLII.

Hucusque vidimus de alimentis lege debitis; Sequitur ut
 de iis, quæ hominis dispositione debentur, paucis agamus. De
 Legato.

Legato igitur Alimentorum notandum, sub eo contineri, quæcunque ad vivendum, tuendum, curandumve corpus humanum necessaria sunt; quæ verò ad disciplinam & studium pertinent, non item, l. 6. ff. de alim. vel cibar. leg. nisi aliud testator senserit, l. 7. eod. nisi etiam jure naturæ aut legis dispositione debeantur, veluti si pater legasset, Mynsing. 3. obs. 12. Hahn. ad Wesemb. tit. de alim. leg. n. 1. pag. 445. Pontan. 17. de alim. cap. 17. n. 21. Sed an & pharmaca seu Medicamenta alimentis legatis debeantur, quæri solet? Constat sanè ex l. 5. pr. ff. de pen. leg. pharmaca propriè ad alimentum non pertinere. Idem probari videtur arg. l. 22. §. 8. ff. sol. matrim. ibi, & alimenta præstare, & medicina &c. ubi Baldus ex conjunctione illà copulativà, &c., argumentatur, legatis alimentis non contineri pharmaca, Gothofr. in not. ad d. l. 22. lit. d. Pro re tamen & qualitate personarum alimentis medicamenta quoque contineri, dubium non est, Scip. Gent. de alim. cap. 2. p. 4. & 5. quam ipsam quoque opinionem ex Michaelè Grassio communem esse dicit Gothofr. ad fin. pr. l. 6. C. de his qui ad Eccles. confug. Quin & in personà nobili Equi, ut & navis & Rheda seu Carrocia sunt pars alimentorum, arg. l. 10. §. 9. ff. Mand.

XLIH.

Modus autem in Legato alimentorum statui debet ex defuncti facultatibus, l. 22. pr. ff. de alim. leg. Et solvenda sunt secundum dignitatem & qualitatem personæ alimentariæ, l. 14. ff. de ann. leg. d. l. 22. pr. de alim. leg. l. 13. in pr. ff. de adm. tut. l. 1. §. 19. l. 4. §. 1. ff. de ventr. in poss. mit. l. 15. §. 2. de usufr. & quidem in specie, non in æstimatione, l. 7. C. de Erogat. milit. ann. Hahn. ad Wesemb. tit. de alim. leg. n. 2. ubi duas limitationes adjicit; In primis autem habenda est ratio voluntatis testatoris, & quid is præstare fuerit solitus, d. l. 22. in pr. ff. de alim. leg. Hahn. ad Wesemb. eod. tit. n. 3. Non tamen semper ipsa alimenta, sed aliquando ager datur, vel fundus, ex quo quis se aliat, l. 4. l. 12. ibiq. Gothofr. l. 21. de alim. leg. l. 2. §. 7. de usufr. leg. Fundo autem ad alimenta relicto, ipsa censetur relicta proprietatis, l. 4. pr. ff. de alim. leg. l. 8. §. 15. ff. de Transact. Wesemb. in parat. ff. de alim. leg. num. 4. quæ propterea ad heredes quoque transit, Surd. tit. 2. q. 1. n. 8.

XLIV. Et

XLIV.

Et quidem præstanda sunt alimenta ex redditibus, accessio-
nibus & fructibus patrimonii, non autem ex pretio vendita pro-
prietatis, l. 7. §. 1. ff. ubi pup. educ. deb. l. pen. pr. ff. de alim. leg. l. 1. §.
19. de ventr. in poss. mitt. l. 50. in fin. ff. ad Trebell. Hinc si alimenta
relictæ sint ex certâ pecuniâ, illa ipsa poni debet penes Mercato-
res ad honestum lucrum, ut ex eo lucro legatarius alatur: arg. cap.
per vestras. extr. de donat. int. vir. & ux. Ita tamen, ne omnes re-
ditus erogentur, sed semper aliquid ex iisdem superfit, l. 7. §. 1. ff.
ubi pup. educ. deb.

XLV.

Alimenta collegiis legata annuatim, l. 49. C. de Episc. & Cler.
privatis menstruatim præstantur, l. ult. ff. de agnos. & alend. lib. l.
8. ff. de alim. leg. nisi talia sint alimenta, quæ menstruatim solutio-
nem non recipiant, veluti vestimenta, calciamenta, lecti & alia
ejusmodi; Ea enim, quando cunque subest necessitas, præstanda
sunt, Surd: r. 4. q. 17. n. 3. Hahn. ad Wesf. tit. de alim. leg. n. 2. Ali-
mentis autem ex certo fundo relictis, licet ex eo fundo non per-
cipiantur fructus alimentis sufficientes, integra nihilominus de-
bentur, l. 12. ff. de alim. leg. Quir debentur alimenta etiam eis
qui implicite continetur in dispositione, l. 40. ff. de usufr. leg. l. 36.
§. 2. ff. de leg. 1. Et usufructuarius relictæ ex re (certâ sc. puta præ-
dio) alimenta præstare tenetur; & inter onera ejus hoc ipsum
refertur, l. usufructu. 7. §. 2. ff. de usufr.

XLVI.

In genere autem de alimentis futuris quâvis ultimâ volun-
tate relictis notandum, transigi de illis non posse citrà Prætoris
auctoritatem, l. 8. ff. & l. 8. C. de Transact. quod ipsum cautum est
oratione Divi Marci Antonini Philosophi, quam in Senatu veli-
pse vel per quaestorem suum recitavit, & deinceps Ulpianus] Cuius
perquam diligenter est interpretatus, in d. l. cum hi. 8. ff. de Trans-
act. Nec obstat, l. 23. §. 2. ff. de condic. indeb. in quâ prohibita ali-
mentorum Transactio Senatus Consulto adscribitur; Idem e-
nim fit illad ipsum, quia ad orationem Divi Marci Senatus Con-
sultum deinceps factum est, Scip. Gent. libr. singul. de alim. ad oras.

D. Marci

100.
D. Marci, cap. 1. pag. 3. & Ampliff. Dn. D. Bicc. in præloq. Auv. ch. 46. pag. 35. lit. u. Procedit autem illa ipsa prohibitio solum in alimentis futuris & ultimâ voluntate relictis; De præteritis enim licitè transigitur, l. 8. in pr. C. de Transact. Scip. Gent. dict. tit. cap. 8. ut & de futuris ex contractu debitis, vel inter vivos constitutis, l. 8. §. 2. vers. planè. ff. de transact. Scip. Gent. de alim. c. 10. Hahn. ad Wesemb. tit. de transact. n. 5. pag. 425. Treutl. vol. 1. disp. 7. th. 4. lit. f. Causa impulsiva prohibitionis fuit, quia alimentarii contenti modico præfenti facillè cum hærede de iis transigerent, l. 8. pr. ff. de transact. Præcipuam verdè causam prohibitioni dedit voluntas ipsa testatoris, non favor ultimæ voluntatis, Scip. Gent. de alim. cap. 3. quin & ipse alimentorum & alimentarii favor, Imò & utilitas publica, ne Civitas repleatur mendicis, & quia interest Reip. ne quis re suâ malè utatur, §. 2. Inst. de his qui sui vel al. jur. sunt. Scip. Gent. d. cap. 3.

XLVII.

Valet tamen Transactio de futuris quoque alimentis relictis, duobus in casibus, si vel fiat coràm Magistratu causâ cognitâ, quæ ipsa notio in tribus consistit, in causâ nimirum transactionis, in modo & in personis, l. 8. §. 8. & seqq. ff. de Transact. latè Scip. Gent. de alim. cap. 13. & multis seqq. Vel etiam, si per Transactionem, melior facta sit Alimentarii conditio, licet prætoris auctoritas non accesserit, d. l. 8. §. 6. ff. de Transact. Hahn. ad Wesemb. eod. tit. n. 5. pag. 425. Scip. Gent. cap. 23. pag. 81. Quòd si neque prætoris cognitio accesserit, nec melior alimentarii facta sit conditio, ne jurata quidem valebit transactio, Treutl. vol. 1. disp. 7. th. 4. lit. g. & i. Scip. Gent. cap. 30. per l. 5. C. de Legib. & quod obeam datum erit, repeti potest per conditionem in debiti, l. 23. §. 2. ff. de Cond. indeb. l. 8. §. 22. ff. de transact. vid. Scip. Gent. cap. fin.

XLVIII.

Occurrit hîc questio contrariis decisa votis: An de alimentis pacisci liceat? Et omninò negandum videtur juxta communem Dd. opinionem, Treutl. vol. 1. disp. 7. th. 4. lit. i. Scip. Gent. de alim. cap. 4. pag. 12. in princ. à qua tamen ipse postmodum secedit. Procedit

Procedit autem sententia negativa tūm demum, si pactum ad eundem cum Transactione tendat finem, vel omnino sit gratuitum; Coler. *tr. de alim. lib. 2. c. 8. n. 48.*

XLIX.

Quod autem ad transactionem alimentorum ritè factam, et nec habitatio nec vestiarius continetur, sed de iis specialiter transigi oportere à D. Marco constitutum est, l. 8. §. 12. ff. de transact. idque tūm ob favorem alimentorum & alimentarii, tūm ob strictam acceptionem alimentorum, & ipsius transactionis, quæ stricti juris est, l. 9. §. 1. ff. l. 31. C. de transact. Welsemb. in paras. cod. n. 2. Scip. Gent. de alim. cap. 2. De transactione alimentorum qui plura scire desiderat, videat omnino Scip. Gent. d. tr. de alim. Borcholt. de transact. cap. 3. n. 23. usq. ad n. 64. Surd. tr. de alim. tit. 8. privil. 56. per tot.

L.

Substituimus hætenus in consideratione ipsorum alimentorum; Sequitur ut de Modis ea petendi breviter tractemus. Petuntur autem vel Iure Actionis, vel officio iudicis; Et patri quidem à filio & econtra alimenta debentur officio iudicis, l. 5. pr. ff. de agn. & alend. lib. l. fin. §. 5. in pr. C. de bon. qua lib. l. 9. C. de patr. pot. r. r. C. de al. lib. ac par. l. 5. §. 10. ff. de agn. & alend. lib. cap. cum haberet. §. exor. de eo qui dux. in matrim. quam poll. per adul. qui de alimentis præstandis inter parentes & liberos cognoscere debet, d. l. 5. pr. ff. de agn. & alend. lib. Quòd si parens neget filium, vel filius parentem, idem Iudex summarjè super eà re cognoscet, & si qualitercunque constiterit filium vel parentem esse, alimenta decernet, secus si nullo modo constiterit, l. 5. §. 8. ff. de agn. & al. lib. Nec tamen illa ipsa provisio de alimentis à iudice facta veritati facit præiudicium, sed in causa cognitione nihilominus proceditur, & de veritate quaestio habetur, filius vel parens sit, an non, l. pen. ff. de his qui sui vel al. jur. sunt, l. 5. §. 9. ff. de agn. & alend. lib. l. 3. C. de infant. expos. Sin autem Iudicis decreto quis refragetur, & alimenta præstare nolit, ipse Iudex pro modo facultatum alimenta constituet, d. l. 5. §. 10. ff. de agn. & al. lib. l. fin. C. de al. lib. ac par. l. fin. ff. de al. leg. l. 2. C. de alim. pup. praest.

D

Gail.

228

Gail. 2. obs. 88. n. 7. 10. & seq. qui si adhucdum præstare recuset pignorbis captis & distractis sententiæ cogetur satisfacere, d. l. 5. §. 10. ff. de agn. & al. lib. Quæ omnia in reliquis quoque ascendentibus & descendentibus, in casu quo quisvis alere tenetur, obtinent; nisi tamen legitimæ loco alimenta debeantur, tunc enim petuntur jure actionis, Surd. 2. 3. q. 1. n. 29. Patrono quoque à liberto & vicissim alimenta præstanda sunt officio judicis, l. 5. §. 18. & seqq. ff. de agn. & alend. lib.

L I.

Sed & jure Actionis nonnunquam alimenta petuntur; Sic Maritus moram passus in solutione dotis à socero promissæ, habet actionem negotiorum gestorum, quâ petit alimenta præstita uxori, vel interuteria dotalia, arg. l. 34. ff. & l. 11. C. de neg. gest. Sic & tutor contrario tutelæ judicio à pupillo repetit, quod in alimentationem & educationem ejus impendit, cum hi sine sumptus ex necessitate officii facti, l. 12. §. 3. ff. de admin. tut. l. 3. §. 14. de susp. tut. quos omnino repetit, l. 3. in fin. pr. ff. de contr. tut. & ut act. l. 3. C. de administ. tut. Quin & de rebus pupilli durante officio sibi satisfacere potest, l. 9. §. 5. ff. de administ. tut. cum aliâ quoque creditor sibi ipsi solvere & possit & debeat, si negotia debitoris gerens pecuniam inde redegerit, l. 13. ff. de neg. gest. Add. Gail. 2. obs. 130. n. 11. Præter contrariam autem tutelæ actionem datur ei quoque actio negotiorum gestorum, arg. l. 2. ff. de neg. gest.

L II.

Alimenta legata peti possunt actione personali, l. 3. ff. de a. l. i. leg. l. 1. C. de fideicommiss. junct. l. 1. C. comm. de legat. vel exiam officio Judicis, Surd. 2. 3. q. 4. n. 11. In specie autem alimentorum pauperibus relictorum petitio cuilibet de populo datur, cum hoc sit legatum ad pias causas, cuius petitio ab omnibus institui potest, arg. Nov. 131. cap. 12. facit etiam, quod ejusmodi relictum ad honorem pertineat civitatis, l. civitatibus. 122. in fin. pr. ff. de legat. 1.

Transimus nunc ad alimentorum Effectus, qui in ipsis alimentorum privilegiis sese exerunt; Causa igitur alimentorum summam cognosci debet, *l. 5. §. 8. ff. de agnosc. & alend. lib.* nec libellus in eâ requiritur, formalis scilicet sed sufficit qualisqualis petitio, ex qua cognosci possit actoris intentio, *per Clementin. sepè. de V. S.* nec litis contestationem desiderat, *d. Clement.* Dilationes breviores in eâ conceduntur, *Gothofr. ad rubr. ff. de al. leg. lit. 2.* die quoque feriato examinari potest, *l. 2. ff. de fer. fac. l. 1. in pr. ff. ubi pup. educ. deb.* quod intelligendum de feriis ob hominum necessitates indultis, non de iis, quæ ad honorem DEI sunt introductæ, *per d. Clement.* nisi tamen pietatem habeant annexam, seu pauperi alicui debeantur, *Surd. tit. 8. privileg. 2. n. 12. & 13.*

LIV.

Porro in causâ alimentorum Iudex non requisitus officium suum impartitur, *l. 39. in pr. ff. ad L. Falcid.* nudum pactum actionem producit, *l. 26. §. 3. ff. de pact. dotal.* inter patrem & filium lis datur, *l. 5. pr. ff. de agn. & al. lib. l. 9. C. de patr. pot.* Minor sine tutore vel curatore in iudicio esse potest, *l. 1. C. de alim. pup. præst.* ipsa alimenta ex voluntate minus utili & solenni debentur, *l. 1. C. de fiduc. comm. ibique Sichard. n. 4. Gothofr. d. l.*

LV.

Nec minimum est inter privilegia Alimentorum, quod, qui ad comparanda alimenta maximè necessaria pecuniam mutuo dedit, in concursu Creditorum aliis omnibus præferatur, æque ac illi, qui funerum expensas fecerunt, *arg. l. 4. C. de petit. hered.* quam prælationem tamen ex d. I. Dd. ad eum tantam casum restringunt, quando ægrotus mortuus est, secus si pristina sanitate fuerit restitutus, *Carpov. l. F. p. 1. consil. 28. def. 45.*

LVI.

Sic & speciali alimentorum favore in Legato alimentorum pubertatis tempus protrahitur, ita ut ad pubertatem relicta alimenta debeantur pueris usque ad annum 18. feminis verò ad 14. *l. Mela. 14. §. 1. ff. de alim. leg. Myns. 3. obs. 12. in pr. Et Legatum alimen-*

alimentorum sub conditione relatum deficiente conditione nihilominus debetur, *l. 13. §. 1. ff. de alim. leg.* ibique Gothofr. *lit. u. l. 84. ff. de condit. & demonstr. l. 1. C. de Legat.* Sic & favore alimentorum incapacibus quoque, veluti deportatis, servis poena, *l. 11. ff. de alim. leg. l. 3. in pr. ff. de his que pro non script. hab. l. 10. ff. de cap. min. l. 34. ff. de re jud.* servis propriis sine libertate, *l. 17. ff. de alim. leg. l. 5. §. 2. C. de necess. serv. her. instit. l. 113. §. 1. ff. de legat. i.* alimenta relinquere possunt. Quamvis autem legati alimentorum tantus sit favor: id ipsum tamen nihilominus Falcidiae subiacet, *l. 68. in pr. l. 89. ff. ad l. Falcid. l. 9. in pr. ff. de alim. leg.* nisi tamen pauperibus relinquatur, per *Aurb. similiter. C. ad l. Falcid. Nov. 131. cap. 12.*

LVII.

Sed & appellationem causa alimentorum non recipit, *l. fin. in pr. ff. de appellat. recip.* & quandoque compensationem non admittit, *l. 3. C. de Compensat.* Elucet quoque favor alimentorum exinde, quod alimenta filio praestita in legitimam non imputentur, *l. 50. ff. fam. ercisc.* & contra in casu necessitatis pater alienare possit bona filii adventitia, *l. fin. §. 2. C. de bon. quolib.* imò ipsum quoque filium, *l. 2. C. de patrib. qui fil. suos distrax.* quin & furari licet in casu extremae necessitatis, *arg. cap. discipulor. 26. de consecrat. dist. 5. cap. 3. extr. de furt.* cum eo casu omnia sint communia, *cap. sicuti hi. 47. dist.* fornicari verò non licet, *l. 43. §. 5. ff. de rit. nupt.* Sic favore quoque alimentorum alimentarius non potest accusare alentem, *l. 17. C. de his qui accus. non poss.* Excepto crimine laesae majestatis, *l. pen. C. eod.*

LVIII.

Privilegiis alimentorum merito quoque accensetur, quod donatio ob causam alimentorum facta valeat absque insinuatione, si pauperi alicui fiat, de iure quidem veteri usque ad 500. solidos, cum reliquae ad 300. tantum valerent, *l. 34. pr. & §. 1. C. de donat. l. 19. C. de SS. Eccles. vid. Carpzov. T. F. p. 2. const. 12. def. 13. Schneidev. in §. alie. n. 21. Inst. de donat.* De iure verò novissimo etiam ultra 500. solidos, exemplo reliquarum donationum ad alias causas, *l. 36. pr. & §. 2. C. de donat.*

LIX. Egi-

Egimus hactenus de alimentis tum constituendis, tum constitutis; Restat, ut & modis ea dissolvendi paucis attingamus; Extinguuntur autem atque revocantur primum morte, l. 8. §. 10. ff. de transact. l. 12. ff. de ann. legat. l. 57. §. 1. de usufr. l. 26. §. fin. quand. dies legat. vid. Surd. r. 5. q. 1. qui n. 18. & seqq. plures limitationes adducit Gail. 2. obs. 88. num. 13. & seqq. deinde ob ingratitudinem, l. 16. C. de Nupt. Denique propter collisionem, l. 1. §. 1. ff. de jur. aur. anul. Non autem extinguuntur alimenta acquisitione juris aureorum anulorum, d. l. 1. in pr. ff. de jur. aur. anul. non etiam ob absentiam testatoris causâ, l. 19. ff. de alim. leg. nec denique repetuntur per captivitatem servientibus praestita, l. ult. C. de postliminio revers.

COROLLARIU LOCO

unicam hancce positionem adjicere placuit.

TRansactio in causa alimentorum vel Apanagii facta ob laesionem enormem seu ultra dimidium rescindi nequit, cum nec reliquae transactiones ob ejusmodi laesionem rescindantur, Gail. 2. obs. 70. nec possit dici ultra dimidium laesus, cui alimenta debentur ad beneplacitum primogeniti filii, Aur. Bull.

iii. 24.

Nobilissimo & Literatissimo

DN. Respondenti.

EUGE bonis avibus magno succedat Parenti,
Quaeque olim pressit pulpita, scande libens;
Scande libens, juvat ista sequi vestigia: nempe
Sic poteris patrium participare decus.

Testandi affectus fundebat

PRÆSES.

Nobiliss.

Nobilissimo & Eximio
DN. CAROLO LUDOVICO MIEGIO,
Propinquo & Hospiti meo.

MAjorum titulos, & summi nomina honoris,
Non invita quidem complectitur inclyta virtus;
Sed tamen ipsa suo laudari nomine quaerit,
Sufficiens alimenta sibi, majora subinde
Incrementa parat, primos quibus augeat ortus.
Hoc facis & MIEGI, clarae qui gentis honorem
Virtutis studio, doctrinae & laudibus ardes
Porrigere, aeternae laturus praemia fama.

*Boni ominis causa
ser.*

Robertus Koenigsmannus,
Eloq. Professor.

Eisſter die nach Ehren ſtreben/
Haſſen bald von Jugend auff
Faulheit/ und das Laſter/ Leben/
Suchen ſtets der Tugend Lauſſ/

Ihr Verlangen iſt zu ſiegen/
Keinen Laſtern unterliegen.

Werther Freunde/ dein Beginnen
Zeiget deinen Muhe und Sinn/

Du gedeneſt zu den Zinnen
Der beliebten Weiſheit hin;

Zu der Edlen Themis Weſen/
Durch das ſtatte Bücher Leſen.

Recht

Recht so/ stelle dein Verlangen/
Wie du jederzeit gethan/
Wer sich nichts wird unterfangen
Kompt zu keiner Ehrenbahn.
Dich wird Ehre bald ergessen/
So dich ferner Schweiß wird nehen.

Dieses setzet seine schuldigste
Freundschaft zubeweugen

Friderich Jacob Daser/
der Reichen Dessiffener.

F I N I S.

Die...
...
...

...

E I N

99 A 6944

ULB Halle
002 822 598

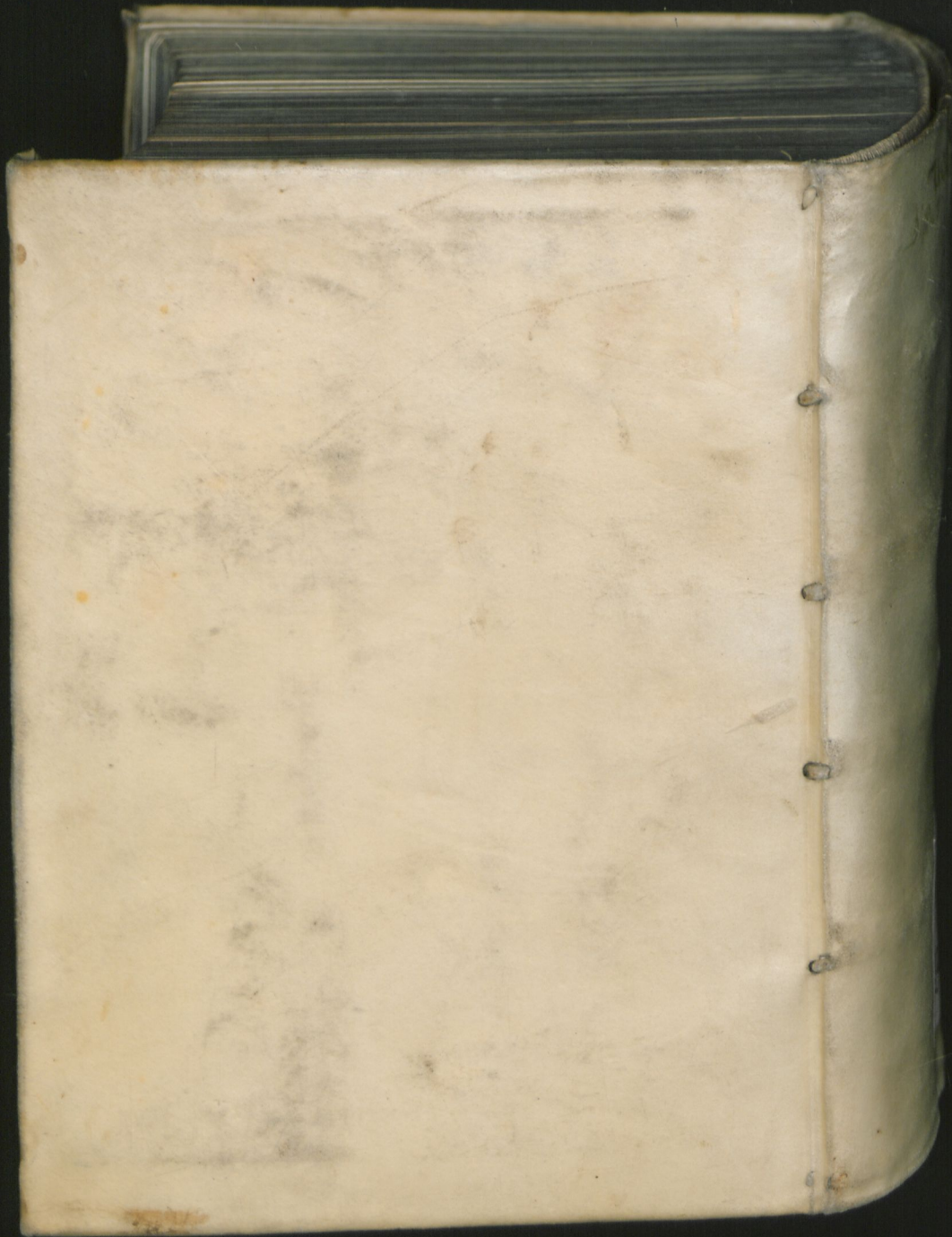
3

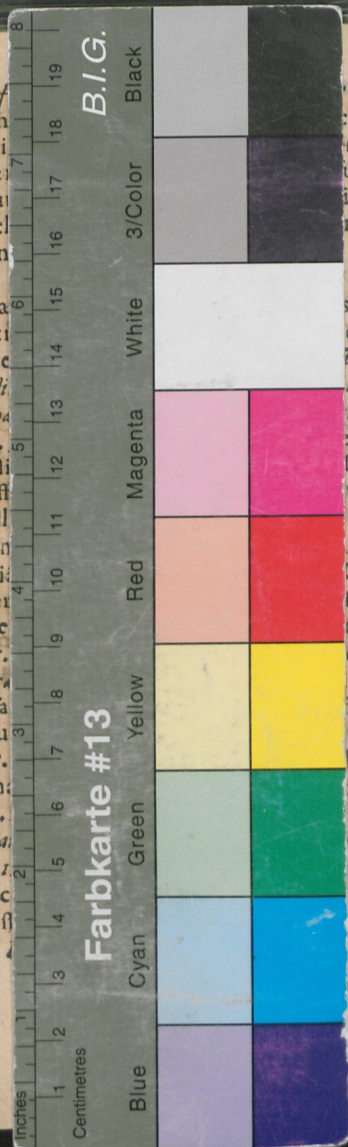

Vb 17

Retro J

17.
DISPUTATIO JURIDICA.
DE
ALIMENTIS,

Quam
SS. TRIADE ADJUVANTE,

P R A E S I D E

VIRO NOBILISSIMO, AMPLISSIMO,
CONSULTISSIMO & EXCELLENTISSIMO

DN. JOHANNE MELCHIORE GUGHEI
J. U. D. ET IN INCLUTA ARGENTORATENSIVM
Universitate Institutionum Imperialium Professore Cele-
berrimo, Patrono, Praeceptore ac Promotore suo
atatem devenerando,

Solemni disquisitioni subjicit

CAROLUS LUDOVICUS MIEGIUS,
Argentoratensis,

Ad diem 14. Aprilis.

Horâ locoque consuetis.

ARGENTORATI,
Typis FRIDERICI SPOOR.
ANNO M. DC. LX.